

520

Wet van 26 oktober 1988, houdende regels met betrekking tot voorzieningen voor telecommunicatie (Wet op de telecommunicatievoorzieningen)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in verband met de verzelfstandiging van de telegraaf- en telefoondienst alsmede in verband met technische ontwikkelingen, ter bevordering van doelmatige voorzieningen voor telecommunicatie wenselijk is terzake herziene regels vast te stellen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. telecommunicatie: iedere overdracht, uitzending of ontvangst van gegevens van welke aard ook door middel van kabels, langs radio-elektrische weg of door middel van optische of andere elektro-magnetische systemen;
- c. openbare gronden:
 - 1°. de openbare wegen met inbegrip van de daartoe behorende stoepen, glooiingen, bermen, sloten, bruggen, viadukten, tunnels, duikers, beschoeiingen en andere werken;
 - 2°. de wateren met de daartoe behorende bruggen, de plantsoenen, pleinen en andere plaatsen, welke tot gemene dienst van allen zijn bestemd;
 - 3°. de spoorwegen met de daarbij behorende terreinen;
- d. kabels: geleidingen bestemd voor telecommunicatie;
- e. kabelwerken: de bij kabels behorende ondersteuningswerken, beschermingswerken en signaalinrichtingen, alsmede inrichtingen,

bestemd om daarin verbinding tot stand te brengen tussen kabels in, op of boven openbare gronden enerzijds en kabels in gebouwen en daarmee één geheel vormende gronden anderzijds dan wel tussen laatstgenoemde kabels onderling;

f. telecommunicatie-infrastructuur: een stelsel van inrichtingen met daarbij behorende middelen, bestemd voor telecommunicatie die, geheel of gedeeltelijk, openbare gronden overschrijdt, welk stelsel is begrensd door daartoe behorende aansluitpunten en met inbegrip van de aansluitingen op telecommunicatie-inrichtingen buitenslands;

g. draadomroepinrichting: een inrichting of onderdeel daarvan, bestemd om met gebruik van kabels en kabelwerken of radioverbindingen tussen vaste punten, programma's te verspreiden naar een of meer bij anderen in gebruik zijnde gronden, woningen dan wel niet tot woning dienende gebouwen of gedeelten van gebouwen;

h. programma: een programma als bedoeld in artikel 1, eerste lid onder e, van de Mediawet (Stb. 1987, 249);

i. vaste verbinding: een mogelijkheid voor het directe transport van gegevens tussen twee aansluitpunten, waarvan de totstandkoming niet door de gebruiker via een aansluitpunt kan worden beïnvloed;

j. aansluitpunt: een eindpunt van de telecommunicatie-infrastructuur, dat dient voor aansluiting van randapparatuur;

k. randapparatuur: een inrichting of samenstel van inrichtingen, bestemd voor rechtstreekse aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur door middel van een aansluitpunt.

Artikel 2

1. De bepalingen vastgesteld bij of krachtens deze wet gelden mede op en met betrekking tot installaties ter zee in de zin van de Wet installaties Noordzee (Stb. 1964, 447).

2. Het bepaalde in het eerste lid vindt geen toepassing ten aanzien van het gebruik van elektromagnetische golven ten dienste van een opsporingsonderzoek of het winnen van delfstoffen als bedoeld in de Mijnwet continentaal plat (Stb. 1965, 428).

HOOFDSTUK II. TELECOMMUNICATIE-INFRASTRUCTUUR

§ 1. Concessie

Artikel 3

1. Ter bevordering van een doelmatige verzorging van telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang wordt aan een bij wet aan te wijzen rechtspersoon met uitsluiting van anderen concessie verleend voor de aanleg, de instandhouding en de exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur.

2. Onze Minister kent aan de houder van de concessie de radio-frequenties toe welke nodig zijn voor de uitvoering van de concessie, waarbij voorschriften en beperkingen kunnen worden gesteld.

3. De houder van de concessie draagt er zorg voor dat de capaciteit, de kwaliteit en de eigenschappen van de telecommunicatie-infrastructuur voldoen voor een doelmatige verzorging van telecommunicatie.

4. Het is anderen dan de houder van de concessie slechts toegestaan telecommunicatie-inrichtingen van bijzondere aard of beperkte omvang als bedoeld in hoofdstuk III aan te leggen, in stand te houden, aanwezig te hebben, te gebruiken of te doen gebruiken en te exploiteren of te doen exploiteren met in achtneming van het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk III.

§ 2. Diensten

Artikel 4

1. De houder van de concessie is in het belang van het algemeen maatschappelijk en economisch verkeer verplicht bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven diensten, welke betrekking hebben op het directe transport van gegevens van en naar aansluitpunten, te verzorgen en een ieder tegen vergoeding het gebruik daarvan ter beschikking te stellen. Bij die algemene maatregel van bestuur kan tevens aan de houder van de concessie worden opgedragen een bij die maatregel te omschrijven dienst met betrekking tot de telegrafie te verzorgen en een ieder tegen vergoeding het gebruik daarvan ter beschikking te stellen.

2. De houder van de concessie is verplicht om een ieder tegen vergoeding het gebruik van vaste verbindingen ter beschikking te stellen.

Artikel 5

Het is degene, aan wie krachtens artikel 4, tweede lid, het gebruik van een vaste verbinding ter beschikking is gesteld verboden:

- a. de vaste verbinding te gebruiken of te doen gebruiken voor het voor derden verzorgen van diensten omschreven krachtens artikel 4, eerste lid;
- b. het directe transport van gegevens voor derden te verzorgen of te doen verzorgen, dan wel het gebruik van een vaste verbinding aan een ander ter beschikking te stellen tenzij in het kader van een andere dienst met betrekking tot telecommunicatie dan bedoeld onder a, welke wordt verzorgd door degene in de aanhef bedoeld.

Artikel 6

Het is anderen dan de houder van de concessie niet toegestaan een voor het publiek toegankelijke gelegenheid bestemd voor het directe transport van spraak over de telecommunicatie-infrastructuur op openbare grond te plaatsen en te exploiteren.

Artikel 7

Van de met gebruikmaking van de krachtens artikel 4, eerste lid, aan de houder van de concessie opgedragen diensten of van vaste verbindingen getransporteerde gegevens mag slechts ten behoeve van een goede uitvoering van de dienst worden kennis genomen door het daartoe door de houder van de concessie gemachtigde personeel belast met de uitvoering van de krachtens artikel 4, eerste lid, aan hem opgedragen diensten en van de zorg voor vaste verbindingen.

§ 3. Algemene richtlijnen

Artikel 8

1. Onze Minister geeft aan de houder van de concessie algemene richtlijnen welke deze bij de uitvoering van artikel 3, derde lid, en artikel 4, eerste en tweede lid, gehouden is op te volgen.

2. Deze richtlijnen hebben slechts betrekking op:

- a. de capaciteit, kwaliteit en eigenschappen van de telecommunicatie-infrastructuur;
- b. het instandhouden van een goede dienstverlening;
- c. de wijze waarop de houder van de concessie in een daartoe door hem in te stellen afzonderlijk overlegorgaan onder leiding van een door de Minister aan te wijzen onafhankelijke voorzitter met representatieve organisaties van direct belanghebbenden overleg dient te voeren over aangelegenheden van algemene aard en landelijke strekking die de uitvoering van de in de onderdelen a en b bedoelde taken betreffen;

- d. het instellen van een geschillencommissie voor bepaalde groepen van gebruikers met betrekking tot de toepassing van door de houder van de concessie vast te stellen algemene voorwaarden;
- e. het opstellen van een financiële verantwoording van activiteiten bedoeld in het eerste lid, welke gescheiden is van die voor andere activiteiten;
- f. het verstrekken van informatie aan Onze Minister ten dienste van het toezicht op de uitvoering van artikel 3, derde lid, en artikel 4, eerste en tweede lid.

3. De richtlijnen bedoeld in het tweede lid, aanhef en onder b, bevatten uitgangspunten en maatstaven voor:

- a. de wijze en mate van dienstverlening;
- b. de tariefstructuur en de aanpassing van de tarieven;
- c. de beveiliging van de telecommunicatie-infrastructuur;
- d. de geheimhouding met betrekking tot de krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven diensten en de vaste verbindingen;
- e. de bescherming van de persoonlijke levenssfeer met betrekking tot de krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven diensten en de vaste verbindingen;
- f. het verrichten van niet-rendabele deelactiviteiten alsmede van overheidswege daarvoor te geven vergoedingen.

4. De richtlijnen bevatten alleen verplichtingen ten aanzien van het door de houder van de concessie te bereiken resultaat en niet ten aanzien van de wijze van bedrijfsvoering om dit resultaat te bereiken.

5. Een besluit tot vaststelling of met betrekking tot wijziging van de richtlijnen wordt genomen met inachtneming van een bedrijfsmatige en op continuïteit gerichte exploitatie door de houder van de concessie.

6. Een beroep door de houder van de concessie, gedaan krachtens artikel 4, tweede volzin, van de Wet openbaarheid van bestuur (Stb. 1978, 581), op de vertrouwelijkheid van aan Onze Minister verstrekte informatie als bedoeld in het tweede lid onder f is alleen toegestaan, indien die informatie redelijkerwijs als vertrouwelijk moet worden aangemerkt.

7. In onvoorziene omstandigheden kan de houder van de concessie met machtiging van Onze Minister tijdelijk afwijken van het ingevolge het derde lid onder b terzake van de aanpassing van de tarieven bepaalde.

8. De in het eerste lid bedoelde algemene richtlijnen worden bekend gemaakt in de Nederlandse Staatscourant.

9. Vier jaren na het van kracht worden van de richtlijnen en vervolgens elke vijf jaren nadien dient Onze Minister de werking van die richtlijnen te hebben geëvalueerd.

Artikel 9

Behoudens indien een door Onze Minister aan te geven algemeen belang dat dringend vordert of behoudens met instemming van de houder van de concessie, wordt een wijziging van de in artikel 8 bedoelde richtlijnen niet eerder van kracht dan een jaar na de vaststelling door Onze Minister.

§ 4. Overige bepalingen

Artikel 10

1. De houder van de concessie is gehouden bij de uitvoering van de ingevolge deze wet op hem rustende verplichtingen terzake van de verzorging van het internationale telecommunicatieverkeer de daarop betrekking hebbende verplichtingen na te komen, welke voortvloeien uit het op 6 november 1982 te Nairobi tot stand gekomen Internationaal Telecommunicatieverdrag met daarbij behorende bijlagen en reglementen

(Trb 1983, 164), zoals het thans luidt of nadien is gewijzigd, en uit andere Nederland bindende verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

2. Onze Minister geeft in overeenstemming met Onze Minister van Buitenlandse Zaken aan de houder van de concessie voorschriften welke strekken tot:

- a. het waarborgen van een goede toepassing van het eerste lid;
- b. het verlenen van de nodige medewerking aan Onze Minister en Onze Minister van Buitenlandse Zaken bij de voorbereiding van verdragen en besluiten als bedoeld in het eerste lid en het in verband daarmee te voeren internationale overleg.

Artikel 11

1. De houder van de concessie kan de uitvoering van de op hem ingevolge deze wet rustende verplichtingen geheel of gedeeltelijk doen geschieden door een dochtermaatschappij als bedoeld in artikel 76, eerste en tweede lid, van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.

2. Bij toepassing van het eerste lid blijft de houder van de concessie jegens Onze Minister verantwoordelijk.

3. Daartoe geeft de houder van de concessie aan de dochtermaatschappij de nodige instructies, die deze gehouden is op te volgen.

4. Bij toepassing van het eerste lid geldt het in de artikelen 3, vierde lid, 6, 12, 13, 14, tweede lid, 17, eerste lid, 18, 19, derde lid onder a, 21, eerste lid, 23, eerste en tweede lid, 25, tweede lid, 33, eerste lid, 36, 37 en 38 met betrekking tot de houder van de concessie dan wel de concessie bepaalde mede ten aanzien van de dochtermaatschappij.

Artikel 12

1. De houder van de concessie is voor schade als gevolg van het niet of niet goed functioneren van de telecommunicatie-infrastructuur en van tekortkomingen bij de uitvoering van de krachtens artikel 4, eerste lid, aan hem opgedragen diensten en van de zorg voor vaste verbindingen slechts aansprakelijk indien het schade betreft als gevolg van:

- a. dood of lichamelijk letsel;
- b. een handelen in strijd met de artikelen 374, 374bis en 375 van het Wetboek van Strafrecht (Stb. 1984, 92);
- c. het niet of onjuist verstrekken, het onzorgvuldig beheren of verwerken van gegevens betreffende gebruikers van de bedoelde diensten en van vaste verbindingen dan wel fouten in administratieve verrichtingen samenhangend met die gegevens.

2. Bij algemene maatregel van bestuur worden bedragen vastgesteld waarboven de aansprakelijkheid, bedoeld in het eerste lid, zich niet uitstrekt, waarbij de hoogte van de bedragen verschillend kan zijn voor onder meer de aard van de gebeurtenis, de onderscheiden aan de houder van de concessie krachtens artikel 4, eerste lid, opgedragen diensten en vaste verbindingen.

3. De houder van de concessie kan zich niet beroepen op een uit het eerste en tweede lid voortvloeiende uitsluiting of beperking van zijn aansprakelijkheid, voor zover de schade is ontstaan uit zijn eigen handelen of nalaten, geschied hetzij met het opzet die schade te veroorzaken, hetzij roekeloos en met de wetenschap dat die schade er waarschijnlijk uit zou voortvloeien.

Artikel 13

Ter zake van de verzorging van het internationale telecommunicatie-verkeer is de houder van de concessie slechts aansprakelijk overeenkomstig de bepalingen van het Internationaal Telecommunicatieverdrag met daarbij behorende bijlagen en reglementen en andere Nederland bindende

verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties welke betrekking hebben op het internationale telecommunicatieverkeer.

HOOFDSTUK III. TELECOMMUNICATIE-INRICHTINGEN VAN BIJZONDERE AARD OF BEPERKTE OMVANG

§ 1. Inleidende bepalingen

Artikel 14

1. Het is degene, die krachtens de paragrafen 2 en 4 van dit hoofdstuk is gerechtigd een telecommunicatie-inrichting aan te leggen, in stand te houden of te gebruiken verboden om die inrichting te gebruiken of te doen gebruiken om voor derden:

- a. diensten omschreven krachtens artikel 4, eerste lid, te verzorgen;
- b. het directe transport van gegevens te verzorgen;
- c. andere vormen van telecommunicatie te verzorgen dan bedoeld onder a en b anders dan door middel van de telecommunicatie-infrastructuur.

2. Onze Minister kan ten aanzien van een telecommunicatie-inrichting als bedoeld in artikel 17, waarop artikel 18 niet van toepassing is, van het verbod in het eerste lid ontheffing verlenen voor telecommunicatie tussen gebruikers van een bepaalde bij die ontheffing aan te geven categorie, indien de houder van de concessie niet bereid is of niet in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.

3. Aan de ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden in verband met het doel waarvoor de ontheffing wordt verleend.

4. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing op de bij of krachtens de Mediawet toegestane verspreiding van programma's door middel van de in het tweede lid bedoelde inrichtingen.

Artikel 15

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld ten aanzien van de totstandkoming van besluiten tot verlening, wijziging of intrekking van een machtiging voor een telecommunicatie-inrichting, als bedoeld in de artikelen 17, eerste lid, 19, derde lid onder a, 21, eerste en derde lid, 22, tweede lid en 23, eerste lid, en van een ontheffing, als bedoeld in de artikelen 14, tweede lid, en 25, tweede lid.

2. Deze regels kunnen slechts betrekking hebben op:
 - a. de wijze waarop een aanvraag tot verlening, wijziging of intrekking van een machtiging of een ontheffing wordt ingediend en behandeld en de wijze waarop de ambtshalve wijziging of intrekking van een machtiging of een ontheffing wordt voorbereid;
 - b. de gegevens die bij een aanvraag tot verlening, wijziging of intrekking van een machtiging worden verstrekt;
 - c. de termijn waarbinnen op de aanvraag wordt beslist.

§ 2. Radio-elektrische zend- en ontvanginrichtingen

Artikel 16

Voor de toepassing van deze paragraaf en artikel 26 worden met radio-elektrische zendinginrichtingen gelijkgesteld:

- a. elke samenvoeging van onderdelen, geschikt om daarmee een radio-elektrische zendinginrichting dan wel ingevolge het bepaalde onder b daarmee gelijkgestelde inrichting te vormen;

b. de bij algemene maatregel van bestuur te omschrijven elektrische of elektronische inrichtingen die geschikt zijn om door gebruik te zamen met een radio-elektrische zendingrichting een radio-elektrische zendingrichting te vormen met andere technische eigenschappen.

Artikel 17

1. Het is anders dan krachtens de concessie verboden radio-elektrische zendingrichtingen aan te leggen, aanwezig te hebben of te gebruiken, tenzij met machtiging van Onze Minister.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen worden aangewezen:

a. radio-elektrische zendingrichtingen waarvoor geen machtiging als bedoeld in het eerste lid is vereist;

b. overheidsinstanties en categorieën van natuurlijke of rechtspersonen die in daarbij te omschrijven gevallen zijn vrijgesteld van het vereiste van een machtiging als bedoeld in het eerste lid.

3. Bij algemene maatregel van bestuur kan worden bepaald ten aanzien van welke radio-elektrische zendingrichtingen de aanleg, het aanwezig hebben of het gebruik zonder de daartoe vereiste machtiging, als misdrijf wordt strafbaar gesteld.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regels worden gesteld met betrekking tot:

a. de in het eerste lid bedoelde machtigingen;

b. de aanleg, het aanwezig hebben en het gebruik van radio-elektrische zendingrichtingen, ongeacht of daarvoor een machtiging is vereist.

5. De in het vierde lid bedoelde regels strekken ter waarborging van een doelmatig gebruik van de ether. Zij kunnen mede strekken ten dienste van een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang.

6. De in het vierde lid bedoelde regels kunnen slechts betrekking hebben op:

a. het verlenen van machtigingen als bedoeld in het eerste lid, waarbij een onderscheid kan worden gemaakt naar de aard van de radio-elektrische zendingrichting en het doel waarvoor de machtiging wordt verleend, alsmede de aan die machtigingen te verbinden voorschriften en beperkingen;

b. de bevoegdheid tot het bedienen van daarbij te omschrijven categorieën van radio-elektrische zendingrichtingen;

c. de aan radio-elektrische zendingrichtingen te stellen technische eisen, de keuring, de toelating en de registratie van deze inrichtingen alsmede het vaststellen en het aanbrengen van een keurmerk op daarbij aan te wijzen radio-elektrische zendingrichtingen;

d. het voorkomen en opheffen van belemmeringen en storingen die radio-elektrische zendingrichtingen teweeg brengen in daarbij te omschrijven inrichtingen;

e. het maken van handelsreclame voor radio-elektrische zendingrichtingen, waarvan het gebruik bij of krachtens de wet is verboden;

f. het in de uitoefening van een beroep of bedrijf vervaardigen, verhandelen, installeren of herstellen van radio-elektrische zendingrichtingen;

g. hetgeen nodig is ter uitvoering van Nederland bindende verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties.

7. Een machtiging wordt geweigerd indien:

a. verlening daarvan in strijd zou zijn met de krachtens het vierde lid gestelde regels;

b. een doelmatig gebruik van de ether dit vordert;

c. een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang dit vordert;

d. deze is gevraagd voor het verspreiden van programma's en de verlening in strijd zou zijn met de Radio-Omroep-Zender-Wet 1935 (Stb. 403) of daarvoor geen zendtijd is verkregen of geen toestemming is verleend krachtens de Mediawet.

8. Een machtiging kan voorts slechts worden geweigerd indien:

a. een eerder verleende machtiging als bedoeld in het eerste lid is ingetrokken wegens overtreding van de bij of krachtens deze wet gestelde regels dan wel van de aan de machtiging verbonden voorschriften of beperkingen;

b. de aanvrager niet heeft voldaan aan nog op hem rustende verplichtingen welke voortvloeien uit een eerder aan hem verleende machtiging;

c. de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor krachtens artikel 15 gestelde regels.

9. Een machtiging kan slechts worden ingetrokken indien:

a. de houder van de machtiging de bij of krachtens deze wet gestelde regels dan wel de aan de machtiging verbonden voorschriften en beperkingen niet nakomt;

b. een doelmatig gebruik van de ether dit vordert;

c. een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang dit vordert;

d. de vrees gewettigd is dat het van kracht blijven van de machtiging ernstig gevaar zal opleveren voor de veiligheid van de Staat of de rechtsorde;

e. de gronden waarop de machtiging is verleend zijn vervallen.

Artikel 18

In afwijking van artikel 17, zevende lid onder c, wordt een machtiging voor het aanleggen, aanwezig hebben of gebruiken van een radio-elektrische zendinrichting, die is bestemd voor het tussen vaste punten tot stand brengen van een of meer verbindingen welke dienen voor telecommunicatie die, geheel of gedeeltelijk, openbare grond overschrijdt, geweigerd indien:

a. de houder van de concessie bereid en in staat is binnen een redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een aan zodanige verbinding gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen, of

b. anderszins een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen verlenen van machtiging verzet.

Artikel 19

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen ten aanzien van radio-elektrische ontvanginrichtingen, die niet uitsluitend zijn bestemd voor de ontvangst van programma's, regels worden gesteld.

2. Met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde regels is het bepaalde in artikel 17, zesde lid, aanhef en onder c tot en met f, van overeenkomstige toepassing, zij het dat van overeenkomstige toepassing van het bepaalde in artikel 17, zesde lid onder c, ten aanzien van het stellen van eisen is uitgezonderd het stellen van eisen welke betrekking hebben op te ontvangen radiofrequenties.

3. De in het eerste lid bedoelde regels kunnen voorts slechts betrekking hebben op:

a. het stellen van het vereiste van een machtiging van Onze Minister voor de aanleg, het aanwezig hebben en het gebruik van daarbij aan te geven soorten ontvanginrichtingen anders dan krachtens de concessie in het belang van de bescherming van de rechten van derden in het radio-verkeer dan wel de nakoming van Nederland bindende verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties, alsmede de aan zodanige machtiging te verbinden voorschriften en beperkingen;

b. het gebruik van hetgeen met een ontvanginrichting kan worden opgevangen ter bescherming van de rechten van derden.

4. Een machtiging als bedoeld in het derde lid onder a kan slechts worden geweigerd indien:

a. de bescherming van rechten van derden in het radioverkeer dit vordert;

b. de nakoming van Nederland bindende verdragen of besluiten van volkenrechtelijke organisaties dit vordert;

c. de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor krachtens artikel 15 gestelde regels.

5. Een machtiging kan slechts worden ingetrokken indien de houder van de machtiging de bij of krachtens deze wet gestelde regels dan wel de aan de aan de machtiging verbonden voorschriften en beperkingen niet nakomt.

6. Het bepaalde in dit artikel is niet van toepassing op radio-elektrische ontvanginrichtingen welke deel uitmaken van een draadomroepinrichting.

Artikel 20

1. Voor radio-elektrische zend- of ontvanginrichtingen aan boord van:

a. andere dan Nederlandse schepen, die zich bevinden in de Nederlandse wateren, of

b. andere dan Nederlandse luchtvaartuigen die zich bevinden in het Nederlandse luchtruim of op het Nederlandse grondgebied, is geen machtiging vereist krachtens artikel 17 of 19 indien daarvoor een vergunning is afgegeven in overeenstemming met het Internationaal Telecommunicatieverdrag met daarbij behorende bijlagen en reglementen.

2. Onze Minister kan regels stellen voor het gebruik van de in het eerste lid bedoelde radio-elektrische zendinginrichtingen.

§ 3. Draadomroepinrichtingen

Artikel 21

1. Het is anders dan krachtens de concessie verboden een draadomroepinrichting aan te leggen, in stand te houden, te exploiteren of te doen exploiteren, tenzij met machtiging van Onze Minister.

2. Van het verbod in het eerste lid zijn vrijgesteld de door Onze Minister aan te wijzen categorieën draadomroepinrichtingen van zeer geringe omvang, die voldoen aan door Onze Minister te stellen regels met betrekking tot de techniek van die inrichtingen. Van het voornemen tot zodanige aanwijzing doet Onze Minister mededeling aan Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

3. Onze Minister kan een machtiging verlenen voor het aanleggen, in stand houden en exploiteren van andere dan in het tweede lid bedoelde draadomroepinrichtingen die de grenzen van een gemeente niet overschrijden.

4. Aan een machtiging kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden die slechts betrekking kunnen hebben op:

a. het aantal woningen of het gebied in een gemeente, waarvoor de machtiging wordt verleend en waarvoor de aansluitplicht geldt;

b. de techniek, structuur en kwaliteit van de inrichting;

c. het gebruik maken van een bepaald gedeelte van de telecommunicatie-infrastructuur;

d. een verplichte signaallevering aan andere draadomroepinrichtingen;

e. de toewijzing en het gebruik van radio-frequenties;

f. het voorkomen dan wel opheffen van storing aan derden door het gebruik van de inrichting;

g. de verplichting om binnen een bepaalde termijn nadat de machtiging rechtskracht heeft gekregen de draadomroepinrichting aan te leggen.

5. Een machtiging kan slechts worden geweigerd:
 - a. indien de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor krachtens artikel 15 gestelde regels;
 - b. indien de aanvrager niet over voldoende technische en financiële middelen beschikt om de continuïteit van de exploitatie van de draadomroepinrichting te waarborgen;
 - c. indien voor het gebied waarop de aanvraag betrekking heeft reeds een machtiging is verleend.
6. Een machtiging kan slechts worden ingetrokken indien:
 - a. de houder van de machtiging de bij of krachtens deze wet gestelde regels dan wel de aan de machtiging verbonden voorschriften en beperkingen niet nakomt;
 - b. de houder van de machtiging niet langer over voldoende technische en financiële middelen beschikt om de continuïteit van de exploitatie van de draadomroepinrichting te waarborgen;
 - c. de gronden waarop de machtiging is verleend zijn vervallen.

Artikel 22

1. Het is degene die met machtiging of krachtens vrijstelling, bedoeld in artikel 21, een draadomroepinrichting aanlegt, in stand houdt of exploiteert, verboden deze te exploiteren of te doen exploiteren anders dan voor het verspreiden van programma's, daaronder begrepen toetsbeelden, zoals is geregeld in het bepaalde bij of krachtens de Mediawet, tenzij met een aanvullende machtiging van Onze Minister.
2. Onze Minister kan aan een gerechtigde, bedoeld in het eerste lid, een aanvullende machtiging verlenen voor de exploitatie van de draadomroepinrichting als middel van transport voor andere diensten met betrekking tot telecommunicatie, met uitzondering van die tussen aangeslotenen op de draadomroepinrichting.
3. Aan een aanvullende machtiging kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden welke slechts betrekking kunnen hebben op:
 - a. de duur van de machtiging;
 - b. het aanbrengen van technische voorzieningen;
 - c. het voorkomen dan wel opheffen van storingen aan derden door gebruik van de draadomroepinrichting;
 - d. de bescherming van rechten van derden;
 - e. de nakoming van Nederland bindende verdragen en besluiten van volkenrechtelijke organisaties.
4. Een aanvullende machtiging wordt geweigerd indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen verlening van de machtiging verzet.
5. Een machtiging kan voorts slechts worden geweigerd op de gronden aangegeven in artikel 21, vijfde lid onder a en b.
6. Een aanvullende machtiging kan slechts worden ingetrokken:
 - a. indien een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang dit vordert;
 - b. op de gronden aangegeven in artikel 21, zesde lid.

§ 4. Telecommunicatie-inrichting met gebruik van kabels en kabelwerken

Artikel 23

1. Het is anders dan krachtens de concessie verboden een inrichting bestemd voor telecommunicatie door middel van kabels en kabelwerken, die geen draadomroepinrichting is, geheel of gedeeltelijk in, op of boven openbare gronden aan te leggen, in stand te houden en te gebruiken, tenzij met machtiging van Onze Minister.

2. Een machtiging voor zodanige inrichting zal worden geweigerd:
 - a. indien de houder van de concessie bereid en in staat is binnen een redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een aan zodanige inrichting gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen, of
 - b. anderszins een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang zich tegen het verlenen van de machtiging verzet.
3. Een machtiging kan voorts worden geweigerd indien de aanvraag niet voldoet aan de daarvoor krachtens artikel 15 gestelde regels.
4. Aan een machtiging kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden die slechts betrekking kunnen hebben op:
 - a. de duur van de machtiging;
 - b. de techniek en structuur van de inrichting;
 - c. het voorkomen dan wel opheffen van storing aan derden door het gebruik van de inrichting;
 - d. het voorkomen van aantasting van de doelmatigheid van de telecommunicatie-infrastructuur;
 - e. de wijze van aansluiting aan de telecommunicatie-infrastructuur.
5. Een machtiging kan slechts worden ingetrokken indien:
 - a. een doelmatige verzorging van de telecommunicatie in het algemeen maatschappelijk en economisch belang dit vordert;
 - b. de houder van de machtiging de bij of krachtens deze wet gestelde regels dan wel de aan de machtiging verbonden voorschriften en beperkingen niet nakomt;
 - c. de gronden waarop de machtiging is verleend zijn vervallen.

§ 5. Andere inrichtingen

Artikel 24

Regeling inzake de aanleg, het aanwezig hebben en het gebruik van andere inrichtingen dan die bedoeld in de paragrafen 2 tot en met 4 van dit hoofdstuk, welke zijn bestemd voor het met gebruikmaking van elektrische energie overdragen van gegevens van welke aard ook, geschiedt bij of krachtens de wet.

§ 6. Overige bepalingen

Artikel 25

1. Het is degene die krachtens de paragrafen 2 tot en met 4 van dit hoofdstuk gerechtigd is een daarin bedoelde telecommunicatie-inrichting, aan te leggen, in stand te houden, te gebruiken dan wel te exploiteren of te doen exploiteren, verboden die inrichting te koppelen of te doen koppelen aan een andere zodanige inrichting, anders dan door middel van de telecommunicatie-infrastructuur.
2. Onze Minister kan ten aanzien van een telecommunicatie-inrichting als bedoeld in artikel 17, 19 en 23 van het verbod in het eerste lid ontheffing verlenen, indien de houder van de concessie niet bereid of niet in staat is binnen redelijke termijn en tegen redelijke voorwaarden het gebruik van een gelijkwaardige voorziening ter beschikking te stellen.
3. Aan de ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden in verband met het doel waarvoor de ontheffing wordt verleend.
4. Het verbod in het eerste lid is niet van toepassing ten aanzien van een signaaloverdracht door een draadomroepinrichting aan andere draadomroepinrichtingen in dezelfde gemeente, indien de signaaloverdracht krachtens artikel 21, vierde lid onder d, verplicht is gesteld.

Artikel 26

Het is verboden radio-elektrische zend- of ontvangerinrichtingen af te leveren, te verhuren dan wel op andere wijze ter beschikking te stellen aan natuurlijke of rechtspersonen aan wie geen machtiging is verleend welke bij of krachtens deze wet is vereist voor de aanleg, het aanwezig hebben en het gebruik van de betreffende zend- of ontvangerinrichtingen.

Artikel 27

1. Het is verboden:
 - a. een radio-elektrische zenderinrichting te gebruiken om aan boord van een schip of luchtvaartuig buiten elk nationaal gebied programma's uit te zenden;
 - b. een radio-elektrische zenderinrichting, bestemd voor een gebruik als onder a bedoeld, te exploiteren;
 - c. een radio-elektrische zenderinrichting ter beschikking te stellen of aan te leggen in de wetenschap, dat deze bestemd is voor een gebruik als onder a bedoeld;
 - d. een schip of luchtvaartuig ter beschikking te stellen in de wetenschap, dat dit is bestemd om aan boord daarvan uitzendingen te doen als onder a bedoeld.
2. Het is verboden aan overtreding van één der in het eerste lid bedoelde verboden desbewust mede te werken door daarbij behulpzaam te zijn dan wel daartoe gelegenheid, middelen of inlichtingen te verschaffen. Als handelingen van medewerking worden in elk geval beschouwd:
 - a. het ter beschikking stellen van materiaal ten behoeve van het schip of luchtvaartuig dan wel van de zenderinrichting;
 - b. het onderhouden of herstellen van het schip of luchtvaartuig dan wel van de zenderinrichting;
 - c. het bevoorraden van het schip of luchtvaartuig;
 - d. het vervoeren van personen of goederen naar of van het schip of luchtvaartuig dan wel het ter beschikking stellen van middelen tot dat vervoer;
 - e. het vervaardigen van programma's of onderdelen daarvan, bestemd om te worden uitgezonden;
 - f. het geven van opdrachten tot het uitzenden van programma's of onderdelen daarvan dan wel het verlenen van bemiddeling bij het verkrijgen van zodanige opdrachten.
3. Het in het tweede lid bepaalde lijdt uitzondering, indien de aldaar bedoelde handelingen worden verricht teneinde in geval van nood het schip of luchtvaartuig bij te staan of mensenlevens te beschermen.
4. Onder schip of luchtvaartuig wordt in dit artikel mede begrepen elk ander drijvend dan wel door de lucht gedragen voorwerp.

Artikel 28

Het bepaalde bij of krachtens dit hoofdstuk is niet van toepassing op de daarin bedoelde inrichtingen bestemd voor telecommunicatie welke tot gebruik strekken van door Onze Minister, na overleg met Onze Ministers die het mede aangaat, aan te wijzen overheidsorganen of diensten, die zijn belast met de zorg voor de veiligheid van de Staat, dan wel met de handhaving van de rechtsorde, aan welke aanwijzing voorschriften en beperkingen kunnen worden verbonden.

HOOFDSTUK IV. RANDAPPARATUUR

Artikel 29

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden technische eisen gesteld waaraan randapparatuur dient te voldoen en worden regels gesteld met betrekking tot het testen van randapparatuur op conformiteit met de gestelde technische eisen. Deze eisen en regels worden gesteld met inachtneming van de wezenlijke vereisten voor randapparatuur, bedoeld in voor Nederland bindende besluiten van de Europese Economische Gemeenschap.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voorts regels gesteld met betrekking tot:

a. het erkennen van instellingen die randapparatuur testen ten behoeve van de goedkeuring van die randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur, alsmede met betrekking tot het toezicht op die instellingen;

b. het afgeven van verklaringen van conformiteit voor randapparatuur;

c. het goedkeuren van randapparatuur voor aansluiting op de telecommunicatie-infrastructuur en de wijze waarop kenbaar dient te worden gemaakt dat randapparatuur is goedgekeurd;

d. het aanvragen van de goedkeuring van randapparatuur.

3. Op de telecommunicatie-infrastructuur mag uitsluitend randapparatuur worden aangesloten of aangesloten gehouden, die daarvoor is goedgekeurd.

4. De goedkeuring van randapparatuur mag slechts worden geweigerd:

a. indien bij de aanvraag niet zijn overgelegd de vereiste verklaring of verklaringen van conformiteit en de overige vereiste bescheiden en gegevens;

b. indien de randapparatuur niet voldoet aan de krachtens het eerste lid gestelde eisen en regels.

5. De behandeling van de aanvraag tot goedkeuring van een randapparatuur die in een andere lid-staat van de Europese Economische Gemeenschap door een door die lid-staat erkende instelling is getest op conformiteit met voor de lid-staten van de gemeenschap bindende technische eisen voor die randapparatuur dan wel voor een of meer onderdelen of functies van die randapparatuur, kan met inachtneming van de procedures die ter zake van de goedkeuring zijn aangegeven in voor Nederland bindende besluiten van de Europese Economische Gemeenschap worden opgeschort, indien gegronde redenen bestaan voor het vermoeden dat de randapparatuur ten aanzien van die kenmerken niet voldoet aan de wezenlijke vereisten, bedoeld in die besluiten.

6. De goedkeuring van randapparatuur mag slechts worden ingetrokken, indien is gebleken dat deze randapparatuur:

a. in betekenende mate afwijkt van de bij de aanvraag van de goedkeuring overgelegde verklaring of verklaringen van conformiteit en de overige vereiste bescheiden en gegevens;

b. niet voldoet aan de krachtens het eerste lid gestelde eisen en regels.

7. Indien de randapparatuur is getest op de wijze bedoeld in het vijfde lid, mag intrekking van de goedkeuring slechts plaatsvinden met achtning van de procedures die ter zake van de intrekking zijn aangegeven in voor Nederland bindende besluiten van de Europese Economische Gemeenschap.

8. Het is verboden in de uitoefening van een beroep of bedrijf randapparatuur op of bestemd voor de Nederlandse markt te verkopen, te verhuren of op andere wijze ter beschikking te stellen, in voorraad te hebben, ten verkoop of te huur aan te bieden dan wel af te leveren indien op de randapparatuur niet op de voorgeschreven wijze kenbaar is dat deze is goedgekeurd.

9. Het beroeps- of bedrijfsmatig aanleggen en onderhouden van randapparatuur is slechts toegestaan met inachtneming van de bij of

krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels met betrekking tot de vakbekwaamheid.

HOOFDSTUK V. ONTSTORING VAN ELEKTRISCHE EN ELEKTRONISCHE INRICHTINGEN

Artikel 30

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden ten aanzien van elektrische of elektronische inrichtingen, niet zijnde inrichtingen als bedoeld in de artikelen 17, 19, 21 en 23 regels gesteld met betrekking tot het voorkomen van en bestand zijn tegen elektro-magnetische storingen.

2. Het is verboden inrichtingen als bedoeld in het eerste lid welke zijn bestemd voor afzet op de Nederlandse markt, te vervaardigen of in te voeren indien deze niet voldoen aan de technische eisen welke zijn opgenomen in de in het eerste lid bedoelde regels.

3. Het is verboden in de uitoefening van een beroep of bedrijf inrichtingen als bedoeld in het eerste lid, waarvoor op grond van dat lid technische eisen zijn gesteld, op of bestemd voor de Nederlandse markt te verkopen, te verhuren of op andere wijze ter beschikking te stellen, in voorraad te hebben, ten verkoop of ten verhuur aan te bieden dan wel af te leveren, indien ten aanzien van deze inrichtingen de aanduiding van ontstoring als bedoeld in het vierde lid onder c ontbreekt.

4. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden met betrekking tot de in dit artikel bedoelde inrichtingen voorts regels gesteld met betrekking tot:

a. de keuring van de inrichtingen, de erkenning van keuringsinstanties alsmede de bevoegdverklaring van natuurlijke en rechtspersonen die bevoegd zijn tot het verrichten van keuringen en het afgeven van certificaten van goedkeuring;

b. de erkenning van in het buitenland afgegeven certificaten van goedkeuring;

c. de wijze waarop door de fabrikant of importeur voor elk van de inrichtingen dient te worden aangegeven dat de inrichtingen aan de gestelde vereisten voldoen;

d. het uitvaardigen door Onze Minister van een verbod tot aflevering van een type inrichtingen dat niet aan de gestelde vereisten voldoet;

e. het behandelen van storingsklachten;

f. het vereiste van een machtiging van Onze Minister voor bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen categorieën van inrichtingen voor industriële, wetenschappelijke en medische doeleinden, alsmede de aan een machtiging te verbinden voorschriften en beperkingen.

HOOFDSTUK VI. BEPALINGEN INZAKE DE GEDOOGPLICHT VOOR DE AANLEG, INSTANDHOUDING EN OPRUIMING VAN KABELS EN KABELWERKEN, BEHORENDE TOT DE TELECOMMUNICATIE-INFRASTRUCTUUR

Artikel 31

Voor de toepassing van dit hoofdstuk worden kabelwerken met kabels gelijkgesteld.

Artikel 32

1. Een ieder is, behoudens het bepaalde in artikel 33 en onverminderd recht op schadevergoeding, verplicht de aanleg en de instandhouding van

kabels ten dienste van de telecommunicatie-infrastructuur in en op openbare gronden, benevens de opruiming daarvan, te gedogen.

2. Deze verplichting strekt zich wat betreft interlokale en internationale kabels tevens uit tot alle andere gronden, uitgezonderd afgesloten tuinen en erven die met bewoonde percelen één geheel vormen.

3. Door de aanleg, de instandhouding en de opruiming van kabels wordt geen verandering in de bestemming en zo min mogelijk belemmering in het gebruik van de gronden gebracht.

Artikel 33

1. Indien de houder van de concessie het voornemen heeft kabels ten dienste van de telecommunicatie-infrastructuur aan te leggen of op te ruimen, streeft hij naar overeenstemming met degeen op wie een gedoogplicht rust over de plaats en wijze van de uitvoering van het werk.

2. Bij gebreke van overeenstemming geeft de houder van de concessie aan degeen op wie de gedoogplicht rust onverwijld een schriftelijke kennisgeving waarin een omschrijving van de voorgenomen plaats en de wijze van uitvoering van het werk wordt gegeven. Degeen op wie een gedoogplicht rust kan na ontvangst van die kennisgeving een bezwaarschrift indienen bij Onze Minister.

3. Onze Minister neemt, gehoord de partijen, binnen twee maanden na ontvangst van het bezwaarschrift een met redenen omklede beslissing.

4. Het bezwaarschrift schorst de uitvoering van het voornemen.

5. Het bepaalde in het eerste tot en met het vierde lid is niet van toepassing indien ingevolge aanwijzingen gegeven op grond van artikel 57 kabels ten dienste van de telecommunicatie-infrastructuur worden opgeruimd.

Artikel 34

De in artikel 32 bedoelde schadevergoeding beperkt zich voor eigenaren en beheerders van openbare gronden tot vergoeding van de kosten der voorzieningen en van de meerdere kosten van onderhoud.

Artikel 35

1. Onverminderd het bepaalde bij artikel 32 en onverminderd recht op schadevergoeding, is een ieder verplicht ten dienste van de telecommunicatie-infrastructuur te gedogen dat:

a. kabels boven gronden, gebouwen en wateren worden aangelegd en in stand gehouden, mits zonder aanhechting of aanraking;

b. in en aan gebouwen, alsmede in en op gronden welke daarmee één geheel vormen, kabels en aansluitpunten worden aangelegd en in stand gehouden ten behoeve van aansluitingen in die gebouwen en in naburige gebouwen;

c. de onder a en b bedoelde kabels en aansluitpunten worden opgeruimd.

2. Door de aanleg, de instandhouding en de opruiming van kabels wordt geen verandering teweeggebracht in de bestemming van hetgeen waarin, waaraan, waarop of waarboven de kabels zijn of worden aangelegd alsmede zo min mogelijk verandering in de uiterlijke gedaante en zo min mogelijk belemmering in het gebruik ervan.

3. Op de aanleg van kabels ingevolge dit artikel is het bepaalde bij artikel 33 niet van toepassing.

Artikel 36

1. De aanleg van kabels en aansluitpunten door de houder van de concessie in en op gronden, alsmede in en aan gebouwen van anderen brengt geen wijziging in de eigendom van hetgeen is aangelegd.

2. Dit artikel is mede van toepassing op kabels en aansluitpunten aangelegd voor het in werking treden van deze bepaling.

Artikel 37

1. De houder van de concessie is verplicht op eigen kosten tot verplaatsing van kabels ten dienste van de telecommunicatie-infrastructuur over te gaan, indien deze verplaatsing nodig is voor de oprichting van gebouwen of de uitvoering van werken door of vanwege degene op wie een gedoogplicht rust.

2. In andere gevallen dan in het eerste lid bedoeld gaat de houder van de concessie slechts tot de daar bedoelde verplaatsing over indien de verzoeker hem de kosten daarvan vergoedt.

3. Bij gebreke van overeenstemming over de kosten bedoeld in het tweede lid is het bepaalde in artikel 33, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

1. Rechthebbenden ten aanzien van bomen of beplantingen zijn, behoudens recht op schadevergoeding, verplicht deze op verzoek van de houder van de concessie op te snoeien dan wel de wortels of takken daarvan in te korten, voor zover deze redelijkerwijs hinderlijk zijn of worden voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur.

2. Voldoen de rechthebbenden niet binnen veertien dagen na ontvangst van een schriftelijke kennisgeving aan hun verplichting, dan kan op schriftelijke last van Onze Minister daaraan door de houder van de concessie uitvoering worden gegeven.

3. In geval van ernstige belemmering of storing van de telecommunicatie kan onmiddellijk tot het opsnoeien dan wel inkorten van wortels of takken worden overgegaan, waarna zo spoedig mogelijk hiervan schriftelijk aan de rechthebbende kennis wordt gegeven.

Artikel 39

1. De eis tot schadevergoeding als bedoeld in de artikelen 32, 35 en 38 wordt, onafhankelijk van hetgeen gevorderd wordt, aanhangig gemaakt bij de kantonrechter in wiens ambtsgebied de onroerende zaak waaraan schade wordt toegebracht is gelegen.

2. Indien de onroerende zaak in meer dan één kanton is gelegen, wordt de eis aanhangig gemaakt bij één van de kantonrechters, ter keuze van de eiser.

3. Van de uitspraak van de kantonrechter is hoger beroep toegelaten.

4. De bepalingen, voor burgerlijke twistgedingen geldende, zijn op de twistgedingen in dit artikel bedoeld van toepassing, voor zover daarvan in de voorgaande leden van dit artikel niet is afgeweken.

5. Ook voordat omtrent de schadevergoeding overeenstemming verkregen of uitspraak gedaan is, kan tot de uitvoering van de in de artikelen 32, 35 en 38 bedoelde werkzaamheden worden overgegaan.

Artikel 40

1. Ten behoeve van de werkzaamheden voor de aanleg, de instandhouding en de opruiming van kabels en aansluitpunten ten dienste van de telecommunicatie-infrastructuur hebben de hiermee belaste personen te allen tijde toegang tot de percelen, voor zover de betreding daarvan ter vervulling van hun taak redelijkerwijs noodzakelijk is.

2. Bij toepassing van het eerste lid kan zonder toestemming van de bewoner een woning worden binnengetroden door in het eerste lid bedoelde personen die Onze Minister daartoe bevoegd heeft verklaard.

3. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke, op naam gestelde machtiging van de burgemeester of de kantonrechter vereist.

4. De artikelen 153, tweede lid, en 154 van de gemeentewet (Stb. 1931, 89) zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat daarin in plaats van «last» wordt gelezen «machtiging».

HOOFDSTUK VII. VERGOEDINGEN

Artikel 41

Overeenkomstig bij of krachtens algemene maatregel van bestuur te stellen regels is een door Onze Minister vast te stellen vergoeding verschuldigd voor:

a. een machtiging als bedoeld in de artikelen 17, eerste lid, 19, derde lid onder a, 21, eerste en derde lid, 22, tweede lid, 23, eerste lid, en 30, vierde lid onder f, welke vergoeding verschuldigd is voor de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot het verlenen van de machtiging, het verkrijgen van de bevoegdheid tot bediening van radio-elektrische zendinrichtingen, als bedoeld in artikel 17, zesde lid onder b, en het toezicht op de naleving door de houder van de machtiging van de bij of krachtens deze wet gegeven regels, voorschriften en beperkingen;

b. de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot:

1°. de keuring, toelating en registratie van inrichtingen, bedoeld in artikel 17, zesde lid onder c, en het toezicht op de naleving daarvan,

2°. de goedkeuring van randapparatuur, bedoeld in artikel 29, tweede lid onder c, en het toezicht op de naleving van de met betrekking tot de goedkeuring gestelde regels, en

3°. de keuring van inrichtingen, bedoeld in artikel 30, vierde lid onder a, en het toezicht op de naleving daarvan;

c. de kosten van de behandeling van klachten over storing of belemmering als bedoeld in artikel 17, zesde lid onder d, 19, tweede lid, voorzover daarin artikel 17, zesde lid onder d, van overeenkomstige toepassing is verklaard, artikel 21, vierde lid onder f, artikel 22, derde lid onder c, artikel 23, vierde lid onder c, en artikel 30, vierde lid onder e;

d. een erkenning als bedoeld in artikel 29, tweede lid onder a, en een erkenning of bevoegdverklaring als bedoeld in artikel 30, vierde lid onder a, welke vergoeding verschuldigd is voor de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot het verlenen van de erkenning en bevoegdverklaring en het toezicht op de naleving door een erkende of bevoegdverkeerde instantie van de bij of krachtens deze wet met betrekking tot de erkenning of bevoegdverklaring gegeven regels;

e. de kosten van de bemoeiingen met betrekking tot het verlenen van een ontheffing, als bedoeld in de artikelen 14, tweede lid, en 25, tweede lid, en het toezicht op de naleving van zodanige ontheffing.

HOOFDSTUK VIII. BEROEP

Artikel 42

1. Degene die rechtstreeks in zijn belang wordt getroffen door een op grond van deze wet genomen beschikking, met uitzondering van aanwijzingen gegeven krachtens artikel 28 en artikel 57, kan daartegen beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

2. De artikelen 5 en 29 tot en met 73 van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (Stb. 1954, 416) zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK IX. TOEZICHT

§ 1. Verplichtingen van de houder van de concessie

Artikel 43

Indien de houder van de concessie een ingevolge deze wet op hem rustende verplichting niet nakomt, kan Onze Minister deze een schriftelijke met redenen omklede aanwijzing geven.

§ 2. Verplichtingen vastgesteld bij of krachtens het bepaalde in de hoofdstukken III, IV en V

Artikel 44

Deze paragraaf is van toepassing ten aanzien van het toezicht op de naleving en de handhaving van verplichtingen, welke in het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk III, IV en V zijn vastgesteld ten aanzien van de daarin bedoelde inrichtingen.

Artikel 45

Met het toezicht zijn belast:

- a. de ambtenaren van onder Onze Minister ressorterende diensten, die daartoe door hem zijn aangewezen;
- b. de ambtenaren van rijks- of gemeentepolitie, die daartoe door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken, zijn aangewezen.

Artikel 46

De toezichthoudende ambtenaren zijn, voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, bevoegd:

- a. met de daarvoor nodige apparatuur alle plaatsen, met uitzondering van woningen zonder toestemming van de bewoner, te betreden, waar zij redelijkerwijs kunnen vermoeden dat inrichtingen aanwezig zijn;
- b. inrichtingen en onderdelen daarvan aan een onderzoek ter plaatse te onderwerpen of tegen schriftelijk bewijs voor onderzoek mee te nemen voor de tijd die redelijkerwijs daarvoor nodig is.

Artikel 47

1. De toezichthoudende ambtenaren zijn, voorzover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, bevoegd om van personen van wie zij redelijkerwijs kunnen vermoeden dat zij alleen of mede verantwoordelijk zijn voor de aanleg, het aanwezig hebben, het gebruik of de exploitatie van inrichtingen:

- a. inlichtingen te vorderen;
- b. inzage te vorderen en afschrift te nemen van bescheiden die met betrekking tot inrichtingen bij of krachtens de wet zijn voorgeschreven dan wel daarvan tegen een schriftelijk bewijs voor korte tijd afgifte te vorderen ten einde afschrift te nemen;
- c. afgifte te vorderen van ongeldige bescheiden.

2. Indien de desbetreffende personen uit hoofde van hun stand, beroep of ambt tot geheimhouding zijn verplicht, kunnen zij zich van de in het eerste lid bedoelde verplichtingen verschonen, voorzover deze inlichtingen of bescheiden betreffen, welke aan hen in hun hoedanigheid zijn toevertrouwd.

Artikel 48

1. Onze Minister is bevoegd om, indien de ten aanzien van inrichtingen als bedoeld in de artikelen 17, 19, 21, 22, 23, 29 en 30 gestelde regels dan wel voorschriften en beperkingen inzake het voorkomen en opheffen van storingen en belemmeringen in andere inrichtingen niet worden nageleefd, overeenkomstig bij algemene maatregel van bestuur te stellen regels, aan de houder van zodanige inrichting aanwijzingen te geven tot het voorkomen en opheffen van storingen en belemmeringen, en, bij het niet naleven van de aanwijzingen, op diens kosten in de inrichting de nodige werkzaamheden uit te doen voeren ter voorkoming en opheffing van storingen en belemmeringen.

2. Indien de ten aanzien van de aanleg, het aanwezig hebben of het gebruik van telecommunicatie-inrichtingen als bedoeld in paragraaf 2 van hoofdstuk III gestelde regels dan wel de aan een machtiging voor zodanige inrichting verbonden voorschriften of beperkingen niet worden nageleefd, is Onze Minister bevoegd om ten aanzien van telecommunicatie-inrichtingen als hiervoor bedoeld overeenkomstig bij die maatregel te stellen regels:

a. aan de houder van de inrichting een geheel of gedeeltelijk zendverbod op te leggen;

b. de inrichting op kosten van de houder van de inrichting te doen verzegelen en in bewaring te doen nemen;

c. aan de houder van de machtiging voor de inrichting een administratieve boete van ten hoogste vijftig duizend gulden op te leggen.

3. De houder van een telecommunicatie-inrichting ten aanzien waarvan een dwangmaatregel als bedoeld in het tweede lid onder a of b is genomen, is verplicht deze dwangmaatregel na te leven dan wel te gedogen.

4. Het in het tweede lid, aanhef en onder c, bepaalde is van overeenkomstige toepassing op telecommunicatie-inrichtingen bedoeld in de paragrafen 3 en 4 van hoofdstuk III.

Artikel 49

1. Onze Minister kan een krachtens artikel 48 opgelegde boete alsmede de overige kosten van toepassing van dat artikel, verhoogd met de op de invordering vallende kosten, bij dwangbevel invorderen.

2. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaarders-exploit betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (Stb. 1896, 156).

3. Gedurende een maand na betekening staat verzet tegen het dwangbevel open door dagvaarding van de Staat.

4. Het verzet schorst de tenuitvoerlegging. Op verzoek van de Staat kan de rechter de schorsing van de tenuitvoerlegging opheffen.

HOOFDSTUK X. STRAF- EN OPSPORINGSBEPALINGEN

Artikel 50

1. Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vijfde categorie wordt gestraft:

a. hij die handelt in strijd met artikel 17, eerste lid, met betrekking tot een radio-elektrische zendingrichting als aangewezen krachtens artikel 17, derde lid;

b. hij die handelt in strijd met artikel 26 met betrekking tot radio-elektrische zendingrichtingen, aangewezen krachtens artikel 17, derde lid;

c. hij die handelt in strijd met artikel 27, eerste lid.

2. Onverminderd het bepaalde in het vierde lid, aanhef en onder b, is medeplichtigheid aan het misdrijf omschreven in het eerste lid, aanhef en onder c, niet strafbaar.

3. Hij die, met het oogmerk om zich of een ander wederrechtelijk te bevoordelen, door een technische ingreep het verrichten van een dienst met gebruikmaking van de telecommunicatie-infrastructuur of een draadomroepinrichting als bedoeld in artikel 21 bewerkstelligt, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste vier jaar of geldboete van de vijfde categorie.

4. Met hechtenis van ten hoogste zes maanden of geldboete van de vierde categorie wordt gestraft:

a. overtreding van de artikelen 5, 14, eerste lid, 17, eerste lid, 21, eerste lid, 22, eerste lid, 23, eerste lid, 25, eerste lid, 26, 29, achtste lid, en 30, tweede en derde lid;

b. overtreding van artikel 27, tweede lid;

c. het aansluiten of aangesloten houden op de telecommunicatie-infrastructuur van randapparatuur waarvoor niet een verklaring van toelating als bedoeld in artikel 29, derde lid, is afgegeven;

d. het niet naleven van de verplichting bedoeld in artikel 48, derde lid.

5. Overtreding van de regels gesteld bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bedoeld in de artikelen 17, vierde lid, 19, eerste lid, 29, negende lid, 30, eerste lid en vierde lid onder a, c, d en f, en 63, dan wel van de regels gesteld krachtens artikel 20, tweede lid, wordt, voor zover uitdrukkelijk als strafbaar feit aangemerkt, gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of een geldboete van de derde categorie.

6. De Nederlandse strafwet is toepasselijk op de Nederlander die, aan boord van een zich buiten elk nationaal gebied bevindend vaartuig, luchtvaartuig of ander drijvend dan wel door de lucht gedragen voorwerp, zich schuldig maakt aan een der in het eerste lid, aanhef en onder c, en het vierde lid, aanhef en onder b, strafbaar gestelde feiten.

7. De in het eerste en derde lid van dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn misdrijven. De in het vierde en vijfde lid van dit artikel strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 51

Met de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten zijn, behalve de bij artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering (Stb. 1925, 343) aangewezen ambtenaren, belast de ambtenaren die daartoe door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Justitie, zijn aangewezen.

Artikel 52

De opsporingsambtenaren hebben te allen tijde toegang tot alle plaatsen, voor zover dit redelijkerwijs nodig is voor de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten. Indien daarbij zonder toestemming van de bewoner een woning moet worden betreden zijn de artikelen 120 tot en met 123 van het Wetboek van Strafvordering van overeenkomstige toepassing.

Artikel 53

De in artikel 51 bedoelde ambtenaren zijn, voorzover dit redelijkerwijs nodig is voor de opsporing van de in deze wet strafbaar gestelde feiten, te allen tijde bevoegd tot inbeslagneming van daarvoor vatbare voorwerpen en tot vordering van uitlevering daarvan.

HOOFDSTUK XI. BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 54

In bijzondere omstandigheden in verband met de handhaving van de internationale rechtsorde of met de internationale betrekkingen is Onze Minister bevoegd in overeenstemming met Onze Minister van Buitenlandse Zaken aan de houder van de concessie aanwijzingen te geven met betrekking tot de verzorging van telecommunicatie van en naar het buitenland.

Artikel 55

1. Bij koninklijk besluit kunnen in buitengewone omstandigheden voor Nederland of een deel daarvan de artikelen 57, eerste tot en met vierde lid, en 58, eerste tot en met derde lid, in werking worden gesteld.
2. Een in het eerste lid bedoeld besluit wordt vastgesteld op voordracht van Onze minister-president.
3. Het besluit treedt niet in werking dan nadat het op een daarin te bepalen wijze algemeen bekend is gemaakt. Het besluit wordt in elk geval in het Staatsblad geplaatst.
4. Met betrekking tot de intrekking van het besluit zijn het tweede en derde lid van overeenkomstige toepassing.

Artikel 56

1. Indien een in artikel 55, eerste lid, bedoeld besluit is genomen, wordt onverwijld een voorstel van wet bij de Staten-Generaal ingediend omtrent het voortduren van de in artikelen 57 en 58 bedoelde bevoegdheden.
2. Wordt het voorstel van wet ingetrokken of verworpen dan treden het in het eerste lid bedoelde besluit en de artikelen 57, eerste tot en met vierde lid, en 58, eerste tot en met derde lid, van rechtswege buiten werking met ingang van de vierde dag na die waarop de intrekking of verwerping van het voorstel heeft plaats gehad.
3. Ingeval het tweede lid toepassing heeft gevonden wordt bij koninklijk besluit bepaald op welk tijdstip artikel 57, vijfde lid, onderscheidenlijk artikel 58, vierde lid, buiten werking treedt. Ten aanzien van zodanig besluit is artikel 55, tweede en derde lid, van overeenkomstige toepassing.
4. In geval het tweede lid toepassing vindt, wordt een mededeling over het tijdstip waarop het desbetreffende koninklijk besluit vervalt, door de zorg van Onze minister-president tijdig algemeen bekend gemaakt. De mededeling wordt in ieder geval geplaatst in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 57

1. Onze Minister is bevoegd aan de houder van de concessie aanwijzingen te geven met betrekking tot:
 - a. de instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur,
 - b. het verzorgen en het gebruik van de krachtens artikel 4, eerste lid, omschreven diensten,
 - c. het ter beschikking stellen van vaste verbindingen en het gebruik daarvan,van, naar of in het gebied waarvoor een besluit als bedoeld in artikel 55 van kracht is.
2. In geval voor Nederland of een deel daarvan krachtens de Oorlogswet voor Nederland (Stb. 1964, 337) de staat van oorlog of de staat van beleg is afgekondigd, oefent Onze Minister de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uit in overeenstemming met Onze Minister van Defensie.

3. Onze Minister kan bij toepassing van het eerste en tweede lid afwijken van de verplichtingen die ingevolge deze wet op de houder van de concessie rusten.

4. De aanwijzingen die ingevolge het eerste en tweede lid aan de houder van de concessie zijn gegeven, zijn voor deze verbindend.

5. Indien de houder van de concessie als gevolg van aanwijzingen gegeven krachtens het eerste en tweede lid onevenredig financieel nadeel ondervindt, kent Onze Minister hem een naar billijkheid te bepalen vergoeding toe.

Artikel 58

1. Onze Minister is bevoegd regels te stellen met betrekking tot de beperking of beëindiging van het gebruik van telecommunicatie-inrichtingen, als bedoeld in hoofdstuk III voor telecommunicatie van, naar of in het gebied waarvoor een besluit als bedoeld in artikel 55 van kracht is.

2. In geval voor Nederland of een deel daarvan krachtens de Oorlogswet voor Nederland (Stb. 1964, 337) de staat van oorlog of de staat van beleg is afgekondigd, oefent Onze Minister de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid uit in overeenstemming met Onze Minister van Defensie.

3. Onze Minister kan bij toepassing van het eerste en tweede lid afwijken van het bepaalde bij of krachtens hoofdstuk III.

4. Indien degene die gerechtigd is tot het gebruik van een in het eerste lid bedoelde inrichting als gevolg van de regels gesteld krachtens het eerste lid onevenredig financieel nadeel ondervindt, kent Onze Minister hem een naar billijkheid te bepalen vergoeding toe.

Artikel 59

1. Bij toepassing van artikel 19 van de Wet buitengewone bevoegdheden burgerlijk gezag (Stb. 1952, 361) is de houder van de concessie verplicht de krachtens het eerste lid van genoemd artikel aangewezen autoriteiten alle medewerking te verlenen, daaronder begrepen het uitvoeren van door die autoriteiten gegeven opdrachten.

2. Bij toepassing van artikel 45 van de Oorlogswet voor Nederland is de houder van de concessie verplicht het militair gezag of een orgaan als bedoeld in het tweede lid van genoemd artikel alle medewerking te verlenen, daaronder begrepen het uitvoeren van door dat gezag of dat orgaan gegeven opdrachten.

Artikel 60

1. Onze Minister geeft, na overleg met Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Defensie, aan de houder van de concessie voorschriften ten aanzien van de door deze te nemen organisatorische en personele maatregelen en te treffen bijzondere voorzieningen met betrekking tot de voorbereiding van het door hem te verzorgen elektronisch transport van gegevens in buitengewone omstandigheden als bedoeld in artikel 55 en de door hem daarover aan Onze Minister te verstrekken informatie. Onze Minister bepaalt in die voorschriften welke kosten van de uitvoering redelijkerwijze ten laste van de houder van de concessie dienen komen.

2. De in het eerste lid bedoelde bijzondere voorzieningen hebben betrekking op:

a. de beveiliging van bepaalde onderdelen van de telecommunicatie-infrastructuur;

b. de afwikkeling van het elektronisch transport van gegevens over de telecommunicatie-infrastructuur;

c. aanvullende infrastructurele voorzieningen voor het elektronisch transport van gegevens en de beveiliging daarvan.

3. Ten aanzien van besluiten van Onze Minister tot wijziging van voorschriften als bedoeld in het eerste lid is het bepaalde in artikel 9 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XII. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 61

De toepasselijkheid van deze wet wordt beperkt door de regels van het volkenrecht.

Artikel 62

1. Onze Minister betreft de houder van de concessie tijdig bij de voorbereiding van een besluit als bedoeld in de artikelen 3, tweede lid, 4, eerste lid, 8, 12, tweede lid, 29, eerste en negende lid, 30, eerste en vierde lid, en 63. De houder van de concessie is verplicht de nodige medewerking te verlenen bij de voorbereiding van de hiervoor bedoelde besluiten, daaronder begrepen het opstellen van ontwerpen voor besluiten als bedoeld in artikel 29, eerste lid.

2. Onze Minister hoort de houder van de concessie over het voornemen tot een besluit als bedoeld in artikel 10, tweede lid, 14, tweede lid, 18, 22, tweede lid, 23, 25, tweede lid, 43 en 60.

3. Onze Minister betreft belanghebbende organisaties tijdig bij de voorbereiding van een besluit als bedoeld in artikel 29, eerste en tweede lid, en 30, eerste en vierde lid.

4. De voordracht voor een wijziging van de algemene maatregel van bestuur bedoeld in de artikelen 4, eerste lid, 12, tweede lid, en 29, eerste, tweede en negende lid, wordt niet gedaan dan nadat een ontwerp van dat besluit aan de beide Kamers der Staten-Generaal ter kennisneming is toegezonden alsmede in de Staatscourant is bekend gemaakt en nadat aan een ieder de gelegenheid is geboden binnen een termijn van twee maanden wens en bezwaren ter kennis van Onze Minister te brengen.

5. Een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in het vierde lid treedt niet eerder in werking dan twee maanden na de datum van uitgifte van het Staatsblad, waarin hij wordt geplaatst.

6. Een besluit houdende wijziging van de algemene richtlijnen als bedoeld in artikel 8 wordt niet eerder vastgesteld dan twee maanden nadat een ontwerp van dat besluit aan de beide Kamers der Staten-Generaal ter kennisneming is toegezonden.

Artikel 63

Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur worden voorschriften gegeven ter voorkoming en opheffing van belemmering, welke elektrische geleidingen en inrichtingen teweeg brengen in de werking van de telecommunicatie-infrastructuur.

Artikel 64

De houder van de concessie is verplicht medewerking te verlenen aan de uitvoering van een bevoegd gegeven bijzondere last tot het afluisteren of opnemen van telecommunicatie die over de telecommunicatie-infrastructuur wordt afgewikkeld.

HOOFDSTUK XIII. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 65

1. De Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7) wordt ingetrokken, met dien verstande dat de regels vastgesteld krachtens de desbetreffende bepalingen van genoemde wet worden geacht te zijn vastgesteld krachtens de overeenkomstige bepalingen van deze wet.

2. Machtigingen die op grond van artikel 3, eerste lid, van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7) zijn verleend voor de aanleg en het gebruik van een telegraaf of telefoon dan wel van een andere inrichting, welke overeenkomt met een telecommunicatie-inrichting als bedoeld in artikel 23 van deze wet, worden geacht te zijn verleend krachtens artikel 23 van deze wet.

3. Machtigingen en vrijstellingen die op grond van het bepaalde bij en krachtens artikel 3ter van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7) zijn verleend voor de aanleg, het aanwezig hebben en het gebruik van radio-elektrische zend- of ontvangerinrichtingen, worden geacht te zijn verleend krachtens de artikelen 17 en 18 dan wel artikel 19 van deze wet.

4. Machtigingen die op grond van het bepaalde krachtens artikel 3sexies, vierde lid, van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7) zijn verleend voor de aanleg en instandhouding van draadomroepinrichtingen en voor de exploitatie daarvan overeenkomstig de bestemming, worden geacht te zijn verleend op grond van artikel 21 van deze wet.

5. Voorzover in voorschriften verbonden aan een machtiging als bedoeld in het tweede of derde lid, toestemming is gegeven voor een vorm van telecommunicatie bedoeld in artikel 14, eerste lid, van deze wet, wordt deze toestemming geacht te zijn verleend bij ontheffing op grond van artikel 14, tweede lid, van deze wet.

6. Voorzover in voorschriften verbonden aan een machtiging als bedoeld in het tweede of derde lid, toestemming is gegeven voor het koppelen van de inrichting aan een andere inrichting waarvoor een machtiging als bedoeld in het tweede of derde lid, is verleend, wordt deze toestemming geacht te zijn verleend bij ontheffing op grond van artikel 25, tweede lid, van deze wet.

7. Een machtiging die op grond van artikel 3, eerste lid, van de Telegraaf en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7) ten aanzien van een inrichting is verleend voor ander gebruik dan waarvoor ten aanzien van die inrichting een machtiging is verleend op grond van artikel 3sexies van die wet, wordt geacht te zijn verleend op grond van artikel 22 van deze wet.

8. Het bepaalde in het tweede tot en met het zevende lid geldt ten aanzien van de daarin bedoelde inrichtingen uitsluitend voor de voorschriften en beperkingen met betrekking tot de duur, de omvang, het gebruik en de technische eisen waaronder de machtigingen voor deze inrichtingen zijn verleend op het tijdstip van inwerkingtreding van deze wet.

9. Ten aanzien van inrichtingen bestemd voor telecommunicatie door middel van kabels en kabelwerken, die geen draadomroepinrichting zijn, welke door organen en diensten van het rijk, niet behorende tot het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie, op grond van artikel 3 van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7) zijn aangelegd, in stand gehouden en gebruikt ten behoeve van de vervulling van hun taken, is het tweede lid van artikel 23 van deze wet niet van toepassing voor zover het betreft de omvang, het gebruik en de technische staat van de inrichtingen op het tijdstip van de inwerkingtreding van deze wet.

Artikel 66

De Mediawet wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, eerste lid onder m, worden de woorden «artikel 1, onder f, van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Stb. no. 7)» vervangen door: artikel 1, onder g, van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen (Stb. 1988, 520).

B. In artikel 1, eerste lid onder n, wordt de zinsnede «de houder van een machtiging of concessie voor de aanleg, instandhouding en exploitatie van een draadomroepinrichting dan wel, bij aanleg, instandhouding en exploitatie van Rijkswegen, het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie» vervangen door: degene die met machtiging of krachtens vrijstelling een draadomroepinrichting aanlegt, in stand houdt of exploiteert, dan wel de houder van de concessie bedoeld in artikel 3, eerste lid, van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen indien deze de aanleg, instandhouding en exploitatie verzorgt.

C. Aan artikel 70 wordt een derde lid toegevoegd dat luidt:

3. Onze Minister kan bepalen dat de verplichtingen neergelegd in artikel 65 geheel of ten dele niet gelden ten aanzien van de beheerder van door de minister aangewezen categorieën draadomroepinrichtingen. Deze aanwijzing kan slechts geschieden ten aanzien van draadomroepinrichtingen die van zeer geringe omvang zijn of die uitsluitend worden gebruikt voor één bijzonder doel.

D. In artikel 167, eerste lid, worden de woorden «Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Stb. 7)» vervangen door: Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

Artikel 67

De Radio-Omroep-Zender-Wet 1935¹ wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, derde lid, worden de woorden «het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie» vervangen door: PTT Nederland NV of een dochtermaatschappij daarvan.

B. In artikel 2, eerste lid, worden de woorden «artikel 3ter, eerste lid, der Telegraaf- en Telefoonwet 1904, Stb. no. 7» vervangen door: artikel 17, eerste lid, van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen (Stb. 1988, 520).

C. In artikel 2, derde lid, worden de woorden «artikel 3ter van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904, Stb. no. 7» vervangen door: artikel 17 van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

D. In artikel 2, vierde lid, worden de woorden «artikel 3ter van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904, Stb. no. 7» vervangen door: artikel 17 van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

E. In artikel 2, vijfde lid, worden de woorden «artikel 3ter van de Telegraaf- en Telefoonwet 1904, Stb. no. 7» vervangen door: artikel 17 van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

F. In artikel 2, zesde lid, worden de woorden «Art. 13 der Telegraaf- en Telefoonwet 1904, Stb. no. 7 is van toepassing» vervangen door: De artikelen 31 tot en met 40 en artikel 63 van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen zijn van overeenkomstige toepassing.

G. In artikel 2, zevende lid, worden de woorden «Onze Minister belast met de zorg voor het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie» vervangen door: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

H. Artikel 2, achtste lid, komt te luiden: «De NOZEMA zal door de aanleg en het gebruik van haar inrichtingen geen belemmering teweegbrengen in de aanleg, instandhouding en exploitatie van de telecommunicatie-infrastructuur als bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de telecommunicatievoorzieningen en voor de aanleg, instandhouding en gebruik van telecommunicatie-inrichtingen van overheidsorganen en -diensten, aangewezen krachtens artikel 28 van die wet.

I. Artikel 2bis vervalt.

J. In artikel 4, tweede lid, worden de woorden «Onze Minister belast met de zorg voor het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie» vervangen door: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

K. In artikel 7, tweede lid, worden de woorden «Onze Minister belast met de zorg voor het Staatsbedrijf der Posterijen, Telegrafie en Telefonie» vervangen door: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat.

Artikel 68

De Wegenverkeerswet (Stb. 1935, 554)² wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 9e, tweede lid onder a, worden de woorden «de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Stb. no. 7)» vervangen door: de Wet op de telecommunicatievoorzieningen (Stb. 1988, 520).

B. In artikel 12, vijfde lid, worden de woorden «de Telegraaf- en Telefoonwet 1904» vervangen door: de Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

C. In artikel 13, tweede lid, worden de woorden «de Telegraaf- en Telefoonwet 1904» vervangen door: de Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

Artikel 69

De Auteurswet 1912 (Stb. 308)³ wordt als volgt gewijzigd:

1. In artikel 15, eerste lid, worden in de aanhef en onder 1° de woorden «de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7)» vervangen door: de Wet op de telecommunicatievoorzieningen (Stb. 1988, 520).

2. In artikel 16, eerste lid onder b, worden de woorden «de Telegraaf- en Telefoonwet 1904 (Staatsblad no. 7)» vervangen door: de Wet op de telecommunicatievoorzieningen (Stb. 1988, 520).

Artikel 70

1. Bij de toepassing van deze wet wordt niet getreden in de onderwerpen geregeld bij of krachtens de Mediawet.

2. Het bepaalde bij of krachtens deze wet is, behoudens het bepaalde in artikel 67, niet van toepassing voor zover het betreft hetgeen in de Radio-Omroep-Zender-Wet 1935 ten aanzien van de NV NOZEMA is geregeld en de daaraan gegeven toepassing.

Artikel 71

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel 72

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de telecommunicatievoorzieningen.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te Canberra, 26 oktober 1988

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de vierentwintigste november 1988

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1987/88, 20369
Hand. II 1987/88, blz. 4039-4086; 4107-4133; 4135-4171; 4186-4189; 4267-4270; 4481

Kamerstukken I 1987/88 20369 (226, 226a, 226b)

1988/89 20369 (31, 31a, 31b)

Hand. I 1988/89, blz. 78-97

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 21 april 1987, Stb. 249

² Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 1 april 1988, Stb. 164

³ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 16 mei 1986, Stb. 273